

عنوان مقاله:

نقد زبانی قانون مدنی با تاکید بر فارسی نویسی

محل انتشار:

مجله مطالعات زبانی و بلاغی، دوره 13، شماره 29 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

Khodabakhsh Asadollahi - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی اردبیل

Leila Azarnivar - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

با توجه به اینکه کتابهای قانون ما برگرفته و متأثر از فقه و زبان عربی است، اصطلاحات فقهی به عربی در قانون رایج شده است؛ اما این نفوذ به اندازه‌های است که کلمه‌های فارسی را نیز تحت تاثیر قرار داده تا جاییکه قواعد عربی را برای کلمه‌های فارسی نیز به کار برده‌اند. اهمیتی که قانون مدنی در تامین امنیت و سلامت جامعه برعهده دارد، توجه به متن و اصول نگارش فارسی و به کارگیری واژگان فارسی را ضروری می‌سازد؛ زیرا آنچه به یک متن اعتبار و انسجام میبخشد، شیوه نگارش و پختگی نثر آن است. بنابراین در پژوهش حاضر با روش توصیفی و کیفی، مبتنی بر مطالعه کتابخانه‌ای، همچنین نظرهای دانشجویان، دانش‌آموختگان، استادان رشته حقوق و زبان و ادبیات فارسی، به نقد و بررسی قانون مدنی پرداخته شده است. هدف پژوهش، کاربردی و توجه به اصلاح زبانی منابع حقوقی و قانون از سوی دست‌اندرکاران در این حوزه با یاری جستن از صاحب‌نظران زبان و ادب فارسی و همچنین پیراستن آن از واژگان عربی است. نتیجه اینکه در بعضی از ماده‌ها قرار گرفتن واژه‌های عربی در کنار هم باعث پیچیدگی متن قانون شده است. از این رو پیشنهاد میشود تا جایی که امکان دارد، در نگارش متون حقوقی به ویژه قانونها از الفاظ و اصطلاحهای رایج در زبان فارسی استفاده گردد.

کلمات کلیدی:

حقوق، قانون مدنی، فرهنگستان زبان فارسی، عربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2075384>

